

[Weikop.]

gyldne tale, og der var på denne store plads samlet 20-30 mennesker, så ærlig talt, det kunne tyde på, at den hårde dom over retsforbundet, som blev fældet af den erhvervsmand, som den højtærede økonomiminister er så interesseret i, dog ikke er så ganske ubegrundet. Man kan selvfølgelig være uheldig med et møde en gang imellem — men det var altså på byens største plads, det foregik.

Det mest forbavsende er — deri er jeg enig med det ærede medlem hr. Anker Lau — at det ikke har gjort noget indtryk, at alle de store erhvervsorganisationer, Industrirådet, Grosserer-Societetet, Provinshandelskammeret, Landbrugsrådet, Håndværksrådet og Butikshandelens Fællesråd, er gået helt og fuldt ind for forslaget. Det er, som det ærede medlem hr. Anker Lau sagde, hele det danske erhvervsliv, som står bag disse organisationer, det erhvervsliv, der skal klare den kamp om markederne, som den politiske afgørelse om Danmarks indtræden i de syv vil fremkalde. Det er forbavsende og overraskende, at man i den foreliggende situation ikke vil gøre alt for at medvirke til at gøre det lettest muligt for erhvervene at konkurrere. Det skal indrømmes, som det ærede medlem Chr. Christiansen så klart understregede det, at der er stillet lettelser i udsigt gennem administrationen og også, som det ærede medlem sagde, betydelige lettelser. Det skal jeg erkende. Men man burde have vist vilje til at støtte erhvervene ved at gå ind på de store erhvervsorganisationers standpunkt i denne sag. Uanset det store ansvar, som den højtærede handelsminister får pålagt ved de bemærkninger, der knytter sig til ændringsforslagene, burde den nye højtærede handelsminister, synes jeg, have vist en større forståelse. Her havde han en glimrende lejlighed til i handling at omsætte sine ord om, at handelsministeriets og handelsministerens samarbejde med erhvervsorganisationerne er en forudsætning for, at arbejdet for Danmarks erhvervsliv skal lykkes. Her havde han en lejlighed til at vise, at han mener det. Den højtærede handelsminister gjorde det ikke. Hvorfor dog ikke ved denne lejlighed gå ind for det samlede — for her er der jo tale om det samlede — erhvervslivs berettigede krav, vise erhvervene tillid og straks søge at etablere

et gensidigt tillidsforhold mellem minister og erhverv fremfor at så en vis tvivl om ministerens hensigter? Det er efter min mening beklageligt, at den højtærede minister ikke har villet gå ind for et forslag, som der, så vidt jeg har kunne bedømme, ikke er fremsat et eneste vægtigt argument imod.

Det ærede medlem hr. Chr. Christiansen understregede igen dette med: vent og se; det er jo det, der siges fra socialdemokratisk hold. Må jeg til socialdemokraterne sige, at med den usikkerhed, der er skabt, og med usikkerheden om, hvor hård kampen for danske erhverv vil blive i løbet af forholdsvis kort tid, gælder det om at give erhvervene størst mulig frihed til at handle og producere, en frihed, som ikke må hæmmes af, at der skal skæves til, hvad monopoltilsyn eller monopolråd vel måtte tillade; friheden til frit at kunne disponere er efter min opfattelse nødvendig for at overvinde vanskelighederne. Og jeg vil gerne sige både til socialdemokraterne og til den højtærede handelsminister, at de skal ikke vente med at se, om noget vil vise sig. „Wait and see“ duer ikke; det er vistnok senere, end de tror.

Vort lovforslag har som sagt ikke været uden virkning, og det vil, så vidt jeg kan skønne, få stor virkning fremover. Jeg sagde før, at handelsministeren efter de bemærkninger, der følger betænkningen, er pålagt et betydeligt ansvar — jeg vil gerne gentage noget af det, det ærede medlem hr. Chr. Christiansen sagde — for det, folkettinget pålægger ministeren, er for det første, at danske virksomheders konkurrencemæssige stilling ikke på grund af monopoltilsynets virksomhed eller monopolloven bliver ringere på det danske marked end udenlandske virksomheders på deres hjemmemarked, og for det andet pålægger folkettinget handelsministeren, at han skal foreslå monopolloven ændret, hvis der i andre lande følges en anden fremgangsmåde med hensyn til forhåndsgodkendelse end herhjemme, og ganske særlig hvis der anvendes en anden fremgangsmåde i de lande, der er tilknyttet Den europæiske Frihandels-sammenslutning. Dette må betyde, at hvis en virksomhed kan dokumentere, at der af monopoltilsynet bliver givet den ringere produktionsvilkår end udenlandske virksomheder, vil en sådan virksomhed, hvis monopoltilsynet ikke vil respektere folke-